

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ ΕΓΧΟΛΠΙΟΝ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ και ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΕΣ
ΚΡΙΤΙΚΗ - ΔΟΓΜΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ

οἱ τῆρμων καὶ ἑλεθμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀρίσθῃσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ·
οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐωσίησεν ἡμῖν,
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπεδωκεν ἡμῖν

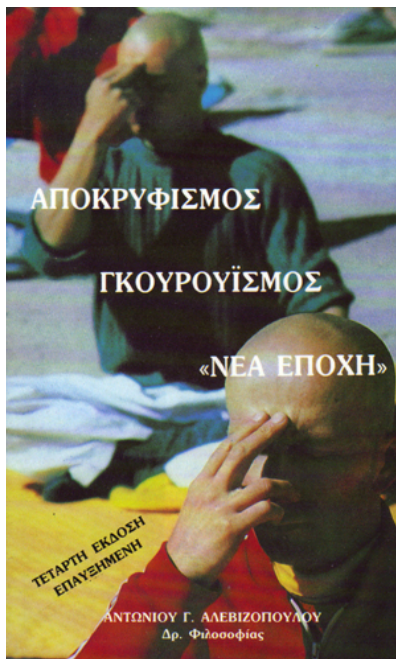
Άγιος Νεκτάριος | Εἰς Μνημόσυνον | Μετὰ θάνατο ζωὴ | Εξέλιξη ἡ Δημιουργία | Ἱεραποστολή | Διάλογος | Ἰστολόγιο | Βιβλιοπροτάσεις | Ράδιο & TV | Ἰστοτόποι

Θεματολογία

- ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑ
- ΑΙΡΕΣΗ
- ΠΑΠΙΣΜΟΣ
- ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΕΣ
- ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ
- ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ
- ΧΙΛΙΑΣΤΕΣ
- ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ
- ΛΑΤΡΕΙΕΣ - ΣΕΚΤΕΣ
- ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ
- «ΖΗΛΩΤΙΣΜΟΣ»
- ΝΗΠΤΙΚΑ
- ΠΑΤΕΡΙΚΑ
- ΙΣΤΟΡΙΚΑ
- ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΠΙΣΤΗ
- ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΟΔΟΙ
- ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ
- ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΕΚΚΛΗΣΙΑ
- ΠΡΟΣΩΠΑ
- ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΕΣ
- ΨΥΧΟΦΕΛΗ
- ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΑ

Αρχική \ Θεματολογία \ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ \ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΔΟΞΑΣΙΕΣ \ Ο ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ
Ο ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ

Ο ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ

Ο ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ

π.ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΛΕΒΙΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ:

ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ, ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ, ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΑΘΗΝΑ 1997 – 4^Η ΕΚΔΟΣΗ

ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396665

Ηλεκτρονική Επεξεργασία: ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΕΓΧΟΛΠΙΟΝ

Ένα άλλο μεγάλο ρεύμα, που δικαιούμεθα να εντάξουμε στον πνευματικό χώρο του αποκρυφισμού και της «Νέας Εποχής» είναι ο γκουρουϊσμός. Λόγω της εξαιρετικής του σημασίας στη διαμόρφωση του «κλίματος» της νέας τάσης, θεωρούμε απαραίτητο να μιλήσουμε διεξοδικά γι' αυτό το φαινόμενο.

1. Ορισμός του όρου γκουρού

Κατά την γκουρουιστική κίνηση **Σατυανάντασαϋαμ** (Κέντρο Γόγκα Αθηνών) γκουρού είναι λέξη που αποτελείται «από δύο γράμματα, **γκου**, που σημαίνει σκοτάδι, και **ρου**, που σημαίνει αυτός που διαλύει το σκοτάδι». Γκουρού σημαίνει «**φως, φώτιση, ακτινοβολία**»· είναι «**αυτός που διαλύει το σκοτάδι**» (Σατυανάντα Σαρασουάτι, Φως στη σχέση γκουρού και μαθητή, σ. 176.167.237).

2. Σκοπός του γκουρουϊσμού

Η κίνηση του γκουρουϊσμού δεν είναι ενιαία· υπάρχουν διαφορές, κυρίως ως προς τη μέθοδο. Όμως ο σκοπός είναι ο ίδιος και αναφέρεται στη λεγόμενη «**απελευθέρωση**».

Για να το κατανοήσουμε αυτό είναι απαραίτητο να μιλήσουμε για δύο βασικά σημεία της γκουρουιστικής διδασκαλίας για το **κάρμα** και τη **μετενάρκωση**.

Κατά τη διδασκαλία της μετενάρκωσης ένα ον, μετά το βιολογικό του θάνατο επανέρχεται και πάλι στη ζωή με ένα νέο σώμα. Έτσι η ψυχή υπόκειται σε ατέλειωτο κύκλο γεννήσεων

Αρχική | Site map | Επικοινωνία

English

Αναζήτηση

Τα νέα μας

ΑΛΗΘΙΝΑ PARTY ΒΡΥΚΟΛΑΚΩΝ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ:
Συνήθως πίνουμε από το λαιμό, το στήθος, τα χέρια ή τα πόδια. Φοράω κοφτερά δόντια για να μπορέσω να τρυπήσω το δέρμα. Νιώθω σαν πραγματικός βρικόλακας...

ΤΟ ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟ «ΚΙΤΡΙΝΟ ΣΠΙΤΙ» ΚΑΙ Ο ΣΕΡΒΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΩΝ.:
Απαράδεκτες οι δηλώσεις του Πατριάρχη Σερβίας Ειρηναίου υπέρ των μεταμοσχεύσεων. Ο Πατριάρχης Σερβίας ...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ Ι.Μ.ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ «ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ» ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ:
Μέ φυλλάδιο που διανεμήθηκε τις τελευταίες ημέρες σέ ...

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΘΕΙΣΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ:
Επειδή μου γράφετε να σας γράψω, εάν πρέπει να τιμάτε τον Άγιον Νεκτάριον ή όχι, κατόπιν των όσων γράφει η Ηγουμένη εις το βιβλίον της και επειδή είμαι Πνευματικός...

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΜΟΥ ΕΔΕΙΞΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΗΝ ΚΑΚΙΑΝ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ:
Όταν θελήση να σου στείλη τα βάσανα σε ειδοποιεί και ως αγγελιαφόρον σου στέλνει ανάλογον χάριν. Ως να σου λέγη: Γίνου έτοιμος...

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ... ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ:
Πράγματι, το κίνητρο τού Ιούδα, προκειμένου να προδώσει το Χριστό, φαίνεται να μην ήταν μόνο τα ...

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ Ο ΗΣΥΧΑΣΤΗΣ: ΟΙ ΖΗΛΩΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΛΑΝΗΜΕΝΟΙ! ΘΑ ΜΝΗΜΟΝΕΥΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ!:
Την εγκύκλιο την διάβασα εγώ, διότι ο γέροντας ούτε να τη διαβάσει δεν δέχτηκε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ (1831-1905):
Φιλόσοφος και ηθικολόγος, λαϊκός ιεροκήρυκας με πλατιά ακτινοβολία και ηγέτης αφυπνιστικού κινήματος στην μετεπαναστατική Ελλάδα. Γεννήθηκε στη Σίφνο...

και θανάτων, που επαναλαμβάνονται σαν συνεχής βασανισμός (Samsara). Από αυτό το βασανισμό υπόσχεται να ελευθερώσει τον άνθρωπο ο γκουρού.

Η δύναμη, που κρατάει τον άνθρωπο αιχμάλωτο στη Samsara, είναι ο **νόμος του κάρμα**. Σύμφωνα μ' αυτή τη διδαχή, κάθε καλή πράξη και κάθε κακή έχει επακόλουθα που ενεργούν και πέρα απ' αυτή τη ζωή. **Κάρμα είναι «το σύνολο των ενεπαρχουσών ενεπουώσεων του υποσυνειδήτου, που αναγκάζουν τον άνθρωπο να δρα»** (Πόγκκα 1/80, σ. 31). Όλες οι συσσωρεύσεις του κάρμα από προηγούμενες ζωές είναι εκείνες που προσδιορίζουν τη ζωή ενός ανθρώπου στη γη· την οποία πρέπει να ζήσει, προκειμένου να εκπληρώσει το κάρμα του. Η λέξη κάρμα προέρχεται από τη ρίζα **Κρι**, που σημαίνει «ενεργώ», «πράττω»· σημαίνει κυρίως την ενέργεια.

Ο σουάμι Αμπεντανάντα, μαθητής του Ραμακρίσνα και εντεταλμένος της κινήσεως του Ραμακρίσνα στις ΗΠΑ, αναφέρει: «Κάθε ενέργεια έχει αναγκαστικά την αντίδρασή της ή το αποτέλεσμά της, έτσι αυτό αποτελεί επίσης κάρμα... η λέξη κάρμα περικλείει και τα δύο: την αιτία και το αποτέλεσμα. Σ' αυτή την οικουμενική έννοια, κίνηση, έλξη, προσκόλληση στις μάζες, άμυνα... βάδισμα, θέληση, ελπίδα και κάθε ενέργεια του σώματος, του μυαλού και των αισθήσεων, είναι κάρμα. Δημιουργούν αποτελέσματα, που κατευθύνονται από τον ασυγκράτητο νόμο της αιτίας. Κάτω από το δρόμο αυτού του νόμου του κάρμα, που διαπερνά τα πάντα, δεν υπάρχει περίπτωση ευτυχίας ή δυστυχίας» (Abhedananda, Doctrine of Karma σ. 17-18).

Το Σατυανάντασραμ αναφέρει χαρακτηριστικά: **«Μπορώ να απομακρύνω τον πόνο μου για ένα διάστημα, αλλά αν δεν τον δεχθώ σε αυτή την ζωή, θα πρέπει να πάρω ένα άλλο σώμα, για να βιώσω αυτό τον πόνο. Όλοι σε αυτόν τον κόσμο οφείλουν να υποφέρουν εξ αιτίας του Κάρμα που συσσωρεύθηκε σε προηγούμενες γεννήσεις»** (Πόγκκα 25/82, σ. 33).

Τα ανθρώπινα προβλήματα και τα βάσανα οφείλονται ακριβώς σ' αυτό τον νόμο του κάρμα, που αναγκάζει τον άνθρωπο να ξαναέρχεται στη ζωή με νέα ενσάρκωση και να νομίζει πως τα φαινόμενα αποτελούν πραγματικότητα και όχι πλάνη. «Υπάρχει ο πόνος, η δυαδικότητα, η επαναγέννηση, το κάρμα. Δηλαδή με λίγα λόγια υπάρχουν τα ανθρώπινα προβλήματα και τα βάσανα» (Πόγκκα 1/80, σ. 7).

Κάρμα σημαίνει δράση· και η δράση είναι αναπόφευκτη· γι αυτό και δεν μπορεί ο άνθρωπος να αποφύγει τη συσσώρευση από κάρμα. **«Όσο υπάρχει αναπνοή στο σώμα, η δράση η Κάρμα υπερισχύει. Και παρατηρούμε τα αποτελέσματα αυτού του Κάρμα στον εαυτό μας, και τελικά στην κοινωνία γύρω μας... Επομένως, πρέπει να έχουμε επίγνωση ότι, όσο ζούμε κάνουμε Κάρμα. Και μ' αυτή την έννοια το πεπρωμένο μας είναι ήδη αποφασισμένο»** (Πόγκκα 11/81, σ. 3).

Μ' αυτό τον τρόπο η κίνηση διδάσκει το πεπρωμένο στη ζωή του ανθρώπου και έχει μία αντίληψη περί ηθικής και περί δικαιοσύνης πολύ επικίνδυνη. Ο άνθρωπος λέγει, πρέπει να ζήσει έτσι ακριβώς όπως ζει, χωρίς να καταπιέζει τον εαυτό του: **«Δεν υπάρχει ανάγκη να καταπιέσετε το κάρμα, τη φιλία, τις φιλοδοξίες, ούτε ακόμη το θυμό, την απληστία ή το πάθος. Πρέπει απλώς να ζείτε μια πολύ ανοικτή ζωή. Δεν νομίζω πως ο άνθρωπος κάνει λάθος, πως πήρε κακό δρόμο ή ότι έχει γίνει κακός. Νομίζω, πως η τωρινή του κατάσταση έχει δημιουργηθεί για να μπορέσει να εξελιχθεί»** (Πόγκκα 4/81, σ. 15).

Ο κακός άνθρωπος δεν είναι στην ουσία κακός, αλλά πρέπει να εκπληρώσει το κάρμα του. Ο άδικος το ίδιο· το ίδιο και ο τύραννος και ο εγκληματίας, αλλά και ο φτωχός, ο καταπιεσμένος, αυτός που κλείνεται στη φυλακή, που βασανίζεται από την πείνα, τη γύμνια, ή αυτός που πέφτει θύμα ενός φρικτού εγκλήματος είναι το κάρμα του και φταίει ο ίδιος!

Για εκείνον που ρίπτεται στην εκπλήρωση αισθησιακών απολαύσεων, η κίνηση λέγει πως πρέπει να διαθέσει τον εαυτό του γι' αυτές, **«για να εκπληρωθεί το κάρμα»** (Πόγκκα 7/81, σ. 6).

Ακόμη και το αν κάποιος θα αναζητήσει και θα βρει ένα γκουρού, και ποιόν γκουρού θα βρει, αν είναι γνήσιος ή απατεώνας, και αυτό προσδιορίζεται από το κάρμα ενός τέτοιου μαθητή: **«Σύμφωνα με την ποιότητα του μαθητή, αποκτιέται ένας Γκουρού... Αν ο μαθητής θέλει πλούτο, θα τρέχει πίσω από Γκουρού που έχουν πλούτο. Αν ο μαθητής θέλει να φωτισθεί, θα βρει ένα φωτισμένο Γκουρού...»** (Σατυανάντα, Φως, σ. 284-285). Μ' αυτή την έννοια λοιπόν, όλοι οι γκουρού είναι καλοί· δεν υπάρχουν κακοί γκουρού, ακόμη και αν τυραννούν ή εκμεταλλεύονται τον μαθητή!

Με βάση τη διδαχή αυτή, ολόκληρη η ζωή μας στη γη αξιολογείται αρνητικά και οποιεσδήποτε καταστάσεις πρέπει να γίνουν δεκτές με τρόπο εντελώς παθητικό. Έτσι ο άνθρωπος αποκοιμίζεται· παραλύει σ' αυτόν κάθε αντίσταση στην αδικία και στην καταπίεση. Εξάλλου εισάγονται διακρίσεις ανάμεσα στους ανθρώπους και εξασθενίζεται κάθε συναίσθηση κοινωνικής ευθύνης. Όσοι αδικούνται ή υποφέρουν, φταίει οι ίδιοι για την κατάστασή τους, όχι εκείνοι που τους αδικούν!

Ο W.T.R. Shetty παρατηρεί ορθά: **«Η θεωρία του κάρμα είναι χρήσιμη φιλοσοφία για την κρατούσα τάξη. Πατί αυτοί είναι πλούσιοι; Εξ αιτίας των ατέλειωτων καλών πράξεων τους σε προηγούμενες ζωές. Πατί οι πτωχοί είναι πτωχοί; επειδή (σε προηγούμενες ζωές) έκαναν ατέλειωτα εγκλήματα. Θα κερδίσει τον καρπό καλών έργων (Punya), αν κάποιος υπηρετεί τον Θεό; Θα κερδίσει τον καρπό των καλών έργων. Βέβαια ας περιμένουμε, αφήστε να υπηρετεί χωρίς να προβάλει απαιτήσεις. Αν κάνει κάποια καλή πράξη, πρέπει να την κάμει έτσι, χωρίς όρους, χωρίς να περιμένει καμιά αμοιβή. Αν περιμένει αμοιβή και κάνει γι' αυτό το λόγο καλές πράξεις, μπορεί να μη καταφέρει τίποτα. Μπορούμε να φαντασθούμε πιο ευχάριστη φιλοσοφία στα χέρια της άρχουσας τάξης από τη θεωρία του κάρμα;»** (W.T.R. Shetty, σ. 19).

Η διδασκαλία του κάρμα αφαιρεί το στοιχείο της ευθύνης στον άνθρωπο, αφού τα πάντα στη ζωή είναι αποτελέσματα των πράξεών του σε προηγούμενες ζωές, και πρέπει να τα υπομείνει με σκοπό να «ξεπληρώσει» το κάρμα του! **«Για τη δική μας ευημερία ή ατυχία, για την ευτυχία μας ή τη δυστυχία, δεν είναι υπεύθυνος ο Θεός, ούτε ο Διάβολος. Έτσι όλες οι ανισότητες και διαφορές του χαρακτήρος, μπορούν επιστημονικά να ερμηνευθούν με το νόμο του κάρμα. Εν όψει του οικουμενικού νόμου του κάρμα, δεν υπάρχει καθόλου περιθώριο για υποθέσεις περί προορισμού της χάρης, όπως πιστεύεται από την πλειοψηφία των ορθοδόξων χριστιανών»** (Abhedananda, σ. 17).

Όποιοι λοιπόν συγκεντρώνει εδώ το καλό κάρμα, θα έχει καλή ζωή σε μια επόμενη ενσάρκωση ή τουλάχιστον θα έχει καλλίτερες ευκαιρίες. Αν κάποιος περνάει άσχημα, σημαίνει πως σε προηγούμενη ζωή συκέντρωσε κακό κάρμα!

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της ερμηνείας των κοινωνικών προβλημάτων ανέφερε σε ομιλία του στην Αθήνα ο **F.W.Haack** (1986):

«Καθώς πήγαινα μ' ένα γκουρού σ' ένα δρόμο του Ριζικής (Ινδία), στεκόταν στη γωνία ένας ζητιάνος και του έριξα ένα νόμισμα. Τότε ο γκουρού γέλασε και είπε: Αχ, σεις οι χριστιανοί! Πιάσαμε συζήτηση και εξήγησε: Τι θέλεις; αυτός ο ίδιος φταίει που βρίσκεται εκεί». Αυτή είναι η στάση που καταπνίγει κάθε κοινωνική δραστηριότητα! «Το κάρμα διδάσκει πως τίποτα δε συμβαίνει τυχαία. Το καθετί, όσο κι αν φαίνεται μεγάλο, ασήμαντο ή άσχετο, είναι είτε αποτέλεσμα μιας προηγούμενης αιτίας, είτε αιτία κάποιου αποτελέσματος που θ' ακολουθήσει' όμως ποτέ κάτι απομονωμένο» (Τζέημς Μακάρτνεϊ, σ. 145-146).

Ο νόμος του κάρμα είναι βασικός, ακόμη και για την ηθική συμπεριφορά, των ανθρώπων: *«Όποιος υπακούει στο νόμο του κάρμα, είναι πιο ηθικός και δίκαιος, παρά ένας που ακολουθεί τις δέκα εντολές. Βρίσκεται σε πιο ορθολογιστική βάση από κάποιον που φοβάται την τιμωρία του Θεού... Αυτό που ονομάζουμε τιμωρία του Θεού δεν είναι τίποτε άλλο από την αντίδραση των δικών μας πνευματικών και φυσικών πράξεων»* (Abhedananda, σ. 196ξ.).

Βέβαια ο νόμος αυτός παρουσιάζεται από τις γκουρουιστικές ομάδες σαν «**επιστημονική αλήθεια**». Όμως αποτελεί δόγμα πίστης. Όπως ορθά παρατήρησε ο F.W. Haack, «το μοντέλλο του κάρμα είναι μοντέλλο πίστης. Πρέπει να πιστέψουμε πως η σημερινή μας κατάσταση είναι αποτέλεσμα μιας προηγούμενης δράσης».

Όμως για την τιμωρία ή την «αμοιβή» δεν υπάρχει θεμέλιο. Γιατί, ποιο νόημα μπορεί να έχει η τιμωρία ή η αμοιβή για μια πράξη, για την οποία δεν υπάρχει πραγματική μνήμη; Και είναι φανερό, πως στην υποτιθέμενη περίπτωση του «κάρμα» δεν υπάρχει φυσική μνήμη. **Οι λεγόμενες «μνήμες» από δήθεν προηγούμενες ζωές, μπορεί να είναι κατασκευές και αυταπάτες.** Το ίδιο και οι εικόνες από το υποσυνείδητο.

Ακόμη μπορεί να υφίσταται και η περίπτωση ενός είδους **κληρονομικής ανάμνησης**. Το ότι μπορεί να κληρονομηθούν πληροφορίες, αυτό αποδεικνύεται από το ότι τα κύτταρα του σώματος μιας γενεάς υιών μπορούν να οικοδομήσουν συχνά όμοια χαρακτηριστικά με τα χαρακτηριστικά της γενεάς των πατέρων ή μιας γενεάς παππούδων. Αλλά όπως παρατηρεί ο Haack, «και αυτό αποτελεί μια υπόθεση· δεν υπάρχουν πειστικές εκθέσεις για τη μετενσάρκωση» (Haack, Gurusimus, σ. 19-20).

Χωρίς αμφιβολία η διδασκαλία αυτή είναι αντιχριστιανική. Σύμφωνα με τη χριστιανική πίστη σκοπός του ανθρώπου δεν είναι η «απελευθέρωση» από το «βασανισμό» της Samsara, η διάλυση της προσωπικότητάς του ανθρώπου σε κάποια απρόσωπη ενέργεια ή «υπερσυνειδητότητα», αλλά αληθινή και αιώνια διαπροσωπική κοινωνία με τον άγιο Θεό, που είναι κοινωνία προσώπων και, επομένως αγάπη.

Εξάλλου η διδασκαλία της μετενσάρκωσης **απορρίπτεται και από τη Γραφή**. Όπως αναφέραμε και άλλοτε (Α. Αλεβιζοπούλου, Ψυχοναρκωτικά, σ. 93-94), «και αν ακόμη παραδεχθούμε πως και στη Γραφή γίνεται λόγος για μετενσάρκωση, τότε αυτό αναφέρεται στη λαϊκή άποψη, όχι στη διδασκαλία του Χριστού (Ματθ. ιστ' 13-17. Ιω. θ' 1-3)». Η χριστιανική διδασκαλία περιλαμβάνεται στη φράση: «απόκειται τοις ανθρώποις άπαξ αποθανείν, μετά δε τούτο κρίσις» (Εβρ. θ' 27). Όχι λοιπόν αλλεπάλληλοι κύκλοι γεννήσεων και θανάτων, αλλά μία γέννηση και ένας σωματικός θάνατος και μετά από αυτόν κρίση! Μάλιστα ο Θεός προσδιώρισε, ημέραν, κατά την οποίαν μέλλει να κρίνει την οικουμένην με δικαιοσύνην δι' ανδρός, τον οποίο ώρισε (Πράξ. ιζ' 31)».

3) Η σημασία του γκουρού

Η διδασκαλία για το κάρμα αποτελεί βάση για την αποστολή και την αυθεντία του γκουρού. Ο άνθρωπος δεν μπορεί μόνος του να βρει την «ατραπό», που **οδηγεί** στην απελευθέρωση από τον τροχό της Samsara. Και χρειάζεται βοήθεια. Αυτή τη βοήθεια προσφέρει ο γκουρού.

Ο γκουρού διαλύει το σκοτάδι που «είναι γνωστό σαν άγνοια, **Αβίντια, Μάϊα**, που περιβάλλει την λανθάνουσα επίγνωση σου» και πρέπει να διαλυθεί (Σατυανάντα, Φως, σ. 167). «**Η άγνοια είναι το σκοτάδι και ο Γκουρού αντιπροσωπεύει το φως, την εξέλιξη του σκοταδιού**» (Πόγκκα 7-81, σ. 13).

Ο γκουρού «είναι χωρίς αμφιβολία Μπράχμα, που διώκει όλα τα σκότη» (σ. 19). Ο γκουρού είναι ο Δάσκαλος, που δίδωκε τα σκότη και **οδηγεί** στο φως. «Ένας άνθρωπος που η τύχη του και οι επιδιώξεις του τον οδηγούν σε ένα αληθινό δάσκαλο, φθάνει σύντομα στο επίπεδο του φωτισμού, επειδή ο δάσκαλος καλεί σε βοήθεια τις δικές του ανώτερες δυνάμεις, για να προωθήσει το μαθητή» (Paul Prunton σ. 14).

Ο σουάμι Αμπεντανάντα υπογραμμίζει: **«Ελεύθερος από τα δεσμά της αγνοίας, του εγωισμού και της πλάνης και με κατεστραμμένο το νήμα που δένει τις ψυχές στον τροχό των γεννήσεων και μετενσαρκώσεων, φθάνει τελικά (ο άνθρωπος) στη σφαίρα της Αιώνιας ειρήνης. Η ειρήνη αυτή θεωρείται σαν το ανώτατο ιδεώδες κάθε θρησκείας. Και με την πραγματοποίησή της επιτυγχάνεται ο σκοπός της ζωής... Όποιος έφθασε σ' αυτή την κατάσταση ονομάζεται σωτήρας του Κόσμου. Τέτοιοι ήταν ο Βούδας, ο Κρίσνα, ο Χριστός, ο Ραμακρίσνα και άλλοι»** (Abhedananda, σ. 98 εξ.).

Η σημασία του γκουρού τονίζεται ιδιαίτερα στο Σατυανάντασραμ. Ο γκουρού «οδηγεί προς τα μέσα» και προκαλεί «έκρηξη της μεγάλης δύναμης, που κοιμάται μέσα μας». «Είναι ο κύριος των νόμων που κυβερνούν τον νο, το σώμα και το πνεύμα». Γνωρίζει «το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον». Και οι «θείες δυνάμεις εργάζονται μέσω αυτού». Δεν είναι ο Θεός που σώζει, αλλά ο γκουρού! «Η χάρη του Γκουρού από μόνη της μπορεί να απελευθερώσει ένα μαθητή!» Από τι; «Από τα δεσμά που συγκρατούν την ανάπτυξή μας ως άτομα» (Σατυανάντα, Φως, σ. 6-10. 99-101).

Τούτο γίνεται σαφές, αν λάβουμε υπόψη μας την περί Θεού αντίληψη της κινήσεως. Ο

Θεός δεν είναι πρόσωπο, αλλά **«συνειδητότητα»** ή απρόσωπο «πνεύμα». Όμως ο γκουρού «αντιπροσωπεύει την άφθαρτη θεότητα και ο μαθητής είναι ο ταπεινός του λάτρης. Σαν λάτρης, ο μαθητής ρίχνει τον εαυτό του στα πόδια του γκουρού και γυρεύει την αγάπη και την προστασία του... ο μαθητής λατρεύει τον Γκουρού του σαν υπερβατική ύπαρξη, και, τελικά, συγχωνεύει πλήρως τον εαυτό του με τον Γκουρού» (Σατυανάντα, Φως σ. 107).

«Όταν ο Σατυανάντα έρχεται στην Ελλάδα, έρχεται «για να ελευθερώσει τις πονεμένες καρδιές μας. Όχι για να κάνει μια διάλεξη, να διδάξει Κρίγια Πόγκα.... Όχι. Αυτό που μας προσφέρει είναι κάτι το βαθύτερο...» (Πόγκα 4/80, σ. 33).

«Όταν ο Γκουρού κι ο μαθητής είναι συνδεδεμένοι μεταξύ τους στο πνευματικό επίπεδο, μια μεγάλη ποσότητα απ' το Κάρμα του μαθητή μπορεί να αφομοιωθεί απ' τον Γκουρού». Αυτό όμως προϋποθέτει πως ο μαθητής **«ξεχνάει όλο τον κόσμο και τα πάντα, εκτός από τον Γκουρού, ο οποίος είναι εκεί μπροστά του· αυτό είναι επικοινωνία στο πνευματικό επίπεδο»** (Σατυανάντα, Φως, σ. 215).

Σ' αυτή την περίπτωση ο μαθητής γίνεται **«ο αγωγός του Γκουρού»**, «το κανάλι, μέσω του οποίου περνούν οι σκέψεις του Γκουρού... Αν υπάρχει κανονική επαφή με τον Γκουρού, μπορεί κανείς να ελκύσει την βοήθεια και καθοδήγηση του ασυνειδήτου νου του. Μ' αυτόν τον τρόπο αντλούνται τα μεγαλύτερα αποτελέσματα από την άσανα, δηλαδή από τις πνευματικές ασκήσεις που επιβάλλει ο Γκουρού (Πόγκα 4/80, σ. 30).

Βέβαια η κίνηση διδάσκει πως «μέσα σ' όλους μας» βρίσκεται ο «εσωτερικός Γκουρού ή Σάτγκουρού». Και τελικά δεν υπάρχει άλλος Γκουρού. Αλλά πρέπει κανείς να «αγγίζει αυτόν τον εσωτερικό Γκουρού». Είναι ανάγκη λοιπόν «να ξεκλειδώσουμε και να δώσουμε έκφραση στον εσωτερικό μας Γκουρού». Και γι' αυτό τον σκοπό είναι απαραίτητος ο Γκουρού και οι ασκήσεις που επιβάλλει ο Γκουρού (Σαντάνα). Έτσι ο εξωτερικός γκουρού «μας δείχνει το δρόμο προς τον δικό μας Σάτγκουρού», επιλέγοντας και προσαρμόζοντας τις «γιόγκικες τεχνικές» για τον καθένα μας (Σατυανάντα, Φως, σ. 205-207).

Για να αναζητήσει όμως κανείς ένα γκουρού, πρέπει να βρίσκεται **«σ' ένα ορισμένο επίπεδο εξέλιξης»**. Σ' ένα ιδιαίτερο επίπεδο επίγνωσης, κάθε αναζητητής νιώθει ισχυρή επιθυμία να έχει ένα Γκουρού. Σ' εκείνο το στάδιο ο Γκουρού γίνεται οδηγός για εκείνον ή εκείνη. Αυτός δίνει ένα σημείο φωτός, μια κατεύθυνση ν' ακολουθηθεί. Χωρίς αυτό, όλα γίνονται Σούνυα, κενό, και δεν υπάρχει καμιά γνώση, καμιά εμπειρία και καμιά ανάπτυξη» (Σατυανάντα, σ. 207.209).

Στο βιβλίο «Φως στη σχέση Γκουρού και Μαθητή» του Σατυανάντα υπάρχει ειδικό κεφάλαιο με τίτλο «Γκουρού Κρίνα χί Κεβάλαμ», που σημαίνει «η χάρη του Γκουρού είναι απόλυτη και είναι απόλυτη πραγματικότητα». Ο μαθητής παίρνει από τον Γκουρού τον «θείο σπινθήρα», τον «κόκκο της θείας φύσης», προκειμένου να εξελιχθεί. **«Γκουρού είναι εκείνοι που κατέρχονται με τον κόκκο της θείας φύσης, από το ανώτερο βασίλειο επίγνωσης στο δικό μας πεδίο συνειδητότητας».** «Οι Γκουρού γεννιούνται κι έρχονται με ανώτερη επίγνωση για να καθοδηγήσουν τους ειλικρινείς αναζητητές και ζηλωτές» (Σατυανάντα, Φως, σ. 328. 303. 1 17. 283).

Ο γκουρού ταυτίζεται με τον ίδιο τον Θεό ή είναι και ανώτερος από τον Θεό. «Μόνο ο Γκουρού μπορεί να σπάσει τα λουριά της προσκόλλησης και να ελευθερώσει το ζηλωτή από τα δεσμά της γήινης ύπαρξης. Ο Γκουρού είναι ο ίδιος ο Θεός... Είναι το υπέρτατο πνεύμα παντού» (Πόγκα 7/80, σ. 7-8).

Δεν είναι ο Θεός, αλλά ο γκουρού που δίδει τη χάρη του στο μαθητή. **«Η Θεία δύναμη διαπερνάει τα πάντα, όμως ο γκουρού είναι αυτός που απομακρύνει το πέπλο της αγνοίας.. Ο Γκουρού είναι Μπράχμα, γιατί δημιουργεί για το μαθητή του ένα νέο θαυμάσιο κόσμο. Είναι Βίσνου, γιατί τον συντηρεί και τον προστατεύει. Είναι Σίβα, γιατί ανακαίτιζει τον κόσμο της ατομικότητας του»** (Σατυανάντα, Φως, σ. 303).

Έτσι ο γκουρού έχει για τον μαθητή μεγαλύτερη σπουδαιότητα από τον Θεό. Ο Σατυανάντα το εκφράζει αυτό με σαφήνεια:

«Τα αρχαία κείμενα λένε, πως αν έχετε την καλή τύχη να δείτε τόσο τον Θεό όσο και τον Γκουρού σας πρόσωπο με πρόσωπο, πρέπει να αποτίσετε πρώτα φόρο τιμής στον Γκουρού σας και μετά στον Θεό. Αυτός είναι που μας δίνει την πρώτη αναλαμπή του Θεού και μας οδηγεί πέρα από τις χονδροειδείς και εγκόσμιες εμπειρίες... Ο Γκουρού παίρνει ακόμη και τη μορφή του Θεού, αν η πίστη και αφοσίωση ενός ανθρώπου τον οδηγούν να πιστεύει ότι αυτός είναι Θεός... Αυτός είναι ο λόγος, που λένε, ότι μόνο εκείνοι που βλέπουν τον Γκουρού τους σαν Θεό είναι αρκετά τυχεροί, για να δούνε τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο» (Σατυανάντα, Φως, σ. 144-145).

Το Σατυανάντασαρμ επικαλείται την Γκουρού Γκίτα, που αναφέρει: **«Ο Γκουρού είναι Μπράχμα, ο γκουρού είναι Βίσνου, ο Γκουρού είναι ο Κύριος Μαχεςουάρα. Ο Γκουρού είναι αληθινά η υπέρτατη πραγματικότητα. Τον προσκυνούμε με δέος... Η αληθινή λατρεία είναι για τα πόδια του Γκουρού. Η βάση όλων των μάντρας είναι τα λόγια του Γκουρού. Μόνο με τη χάρη απελευθερώνεται κανείς.... Ο Κύριός μου είναι Κύριος του Σύμπαντος. Ο Γκουρού μου είναι Γκουρού του κόσμου... Προσκυνώ τον Γκουρού που είναι αιώνιος, γεμάτος φως και γνώση...»** (Σατυανάντα, Φως, 359-361).

Σύμφωνα με την Γκουρουγκίτα ο γκουρού **«είναι η ανωτάτη Θεότης. Τίποτε δεν υπάρχει που να είναι ανώτερο από αυτόν... Αν ο Σίβα οργιστεί, θα σε σώσει ο γκουρού, αλλά αν οργιστεί ο γκουρού, κανένας δεν θα σε σώξει...ο γκουρού είναι στην πράξη ολόκληρο το σύμπαν. Περικλείει στο είναι του τον Μπράχμα, τον Σίβα και τον Βίσνου. Δεν υπάρχει τίποτε το ανώτερο από τον γκουρού»** (Shri Guru Gita, σ. 34έξ.).

Σ' αυτή τη θέση τοποθετεί το Σατυαναντασράμ τον γκουρού **Σατυανάντα**. Ο ίδιος υποστηρίζει: **«Είμαι πάντα μαθητής προς τον γκουρού μου»** (Σατυανάντα, Φως, σ. 177). Όμως ταυτόχρονα ομολογεί: **«Ο ρόλος του Γκουρού μου έχει επιβληθεί... Έτσι, όταν οι άνθρωποι ρωτούν, Είσαι ο Γκουρού μου; λέγω, Ναι».** «Ναι είμαι ο Γκουρού σας» (Σατυανάντα, Φως σ. 330-331). Ο ίδιος αναφέρει ακόμη για τον εαυτό του: **«Είχα την εμπειρία της υπέρτατης**

ευδαιμονίας» (Γιόγκα 5/81, σ. 5). Στο βιογραφικό του σημείωμα αναφέρεται, πως είναι «πάνω άπ' το Κάρμα» και πως έχει φθάσει την «κοσμική πραγμάτωση»· η αποστολή του είναι να σπείρει τους σπόρους για μια παγκόσμια πνευματική καλλιέργεια και να «μεταβιβάσει αυτήν την ίδια παγκόσμια γνώση στους μαθητές που έχουν καθαρίσει το νου τους και είναι έτοιμοι να δεχθούν» (Αυτά αναφέρονται στο βιβλίο Φως, πριν από την απαρίθμηση των σελίδων).

Έτσι ο Σατυανάντα συγκαταλέγει τον εαυτό του στις «εξαιρετικά εξελιγμένες και φωτισμένες ψυχές», που υπήρξαν σ' όλες τις εποχές, που έζησαν στη γη και απέδειξαν «πέρα από κάθε αμφιβολία ότι κάθε άνθρωπος είναι ικανός να φθάσει στο ίδιο επίπεδο συνειδητότητας, όπως έφθασαν εκείνοι». Σαν γκουρού «είναι θεϊκή ενέργεια εκδηλωμένη σε φυσικό σώμα». Ο σκοπός της ύπαρξής του ανάμεσά μας είναι να αναγεννήσει την πίστη και την πεποίθηση μας στο υπέρτατο αυτής της θείας δύναμης, η οποία μπορεί να λειτουργήσει μέσα στον καθένα» (Σατυανάντα Φως, σ. 145-146).

Σε διαφημιστικό έντυπο της κίνησης αναφέρεται για τον Σατυανάντα: «Αν και έλαβε κοσμική πραγμάτωση, παρουσιάζεται σαν κοινός άνθρωπος. Μπορεί να μιλήσει για κάθε θέμα, από τα πιο γήινα μέχρι την ανωτάτη φιλοσοφία και τις νεώτερες έρευνες». Για το συνάδελφο του σουάμι **Omkarenanda** λέγει: «Ήταν σε παντελή άγνοια. Ήταν σκούτος, ηλίθιος. Εμπιστεύθηκε πολύ άλλους ανθρώπους. Έτσι έγινε ένα εξαπατημένο θύμα» (Haack, Gurusimus, σ. 61).

Ο Δάσκαλος του Σατυανάντα, σουάμι **Σιβανάντα** διατυπώνει το ίδιο δόγμα για τη σημασία του γκουρού:

Ο γκουρού είναι ο ίδιος ο Θεός, που εκδηλώνεται σε προσωπική μορφή για να οδηγήσει τους ανθρώπους· «το να δει κανείς τον γκουρού σημαίνει να δει τον Θεό». **«Ο Σάτγκουρού είναι Βράχμα· είναι ωκεανός της μακαριότητας, της γνώσης και της χάρης. Είναι ο οδηγός της ψυχής σου, είναι η πηγή της χαράς. Διώκει όλες τις θλίψεις σου, τις φροντίδες και τα εμπόδια. Σου δείχνει το σωστό θεϊκό δρόμο. Καταστρέφει το πέπλο της άγνοιας. Σε κάνει αθάνατο και θεϊκό. Μεταβάλλει την κατώτερη και διαβολική σου φύση. Σου ρίχνει το σωτήριο νήμα της γνώσης και σε τραβά, αν πνιγής στον ωκεανό του σαμσάρα. Μη τον θεωρείς σαν άνθρωπο. Αν το βλέπεις σαν άνθρωπο, είσαι ένα ζώο. Λάτρευσε τον γκουρού σου και γονάτισε μπροστά του. Ο γκουρού είναι Θεός. Ένας δικός του λόγος είναι λόγος από τον Θεό»** (Sivananda, Guru Tattwa, σ. 3-4).

Η ίδια διδασκαλία για τον γκουρού κυριαρχεί και στις άλλες γνωστές γκουρούϊστικές οργανώσεις, που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας. Ο γκουρού της οργάνωσης **«Ανάντα Μάργκα»** Sri Sri Anandamurti λατρεύεται από τους οπαδούς του σαν ενσάρκωση του Κρίσνα, σαν Θεός Σίβα και Μηράχμα:

«Ο γκουρού είναι τέλειος. Η συνείδηση του έφθασε το ανώτατο πνευματικό επίπεδο· είναι απόλυτος καθρέπτης της ανώτατης συνείδησης. Είναι η ολοκληρωμένη οδός, που θα κάνει στους μαθητές προσιτή την υπέρτατη συνείδηση. Η θεϊκή αποκάλυψη στο γκουρού είναι ο αληθινός γκουρού, όχι η ανθρωπινή του όψη. Για τον Sadhaka (μαθητή) μόνο ο γκουρού είναι Βραχμα. Μόνο αυτός οδηγεί τα άτομα στο δρόμο της γνώσης με ενδιάμεσα ποικίλου είδους. Γι' αυτό ο γκουρού της Ανάντα Μάργκα, που το όνομα του σημαίνει, ενσάρκωση της Μακαριότητας, ονομάζεται με αγάπη από τους μαθητές του Baba. Baba σημαίνει αγαπημένος πατέρας, και εννοεί το ανώτατο Είναι μέσα του. Ο γκουρού στη φυσική του μορφή, ο σωματικός Baba, μας θυμίζει με τους λόγους του, με τις πράξεις του, την ανωτάτη συνείδηση» (Ananda Marga Yoga,).

Παρόμοια αναφέρονται και σε μυστικό έντυπο της «Αποστολής Θείου Φωτός» του γκουρού **Μαχαράτζι**:

«Η χάρη του Θεού μπορεί να έρχεται και να φεύγει. Αυτό λίγο διαφέρει, αλλά χωρίς τη χάρη του Σάτγκουρού είμαστε ολοκληρωτικά χαμένοι. Μπορώ να παρατήσω τον Θεό, αλλά ποτέ δεν μπορώ να λησμονήσω τον γκουρού μου. Δεν θα μπορούσα να δώ, πως ο γκουρού θα μπορούσε να είναι ίσος με τον Θεό, γιατί ο Θεός μας έδωσε τη γέννηση σ' αυτή τη ζωή, αλλά ο γκουρού μας ελευθερώνει από τα δεσμά της ζωής και του θανάτου. Ο Θεός μας έδωσε τις αισθήσεις. Σαν πέντε κλέφτες προσπαθούν διαρκώς να μας ληστέψουν. Αλλά είναι ο γκουρού που μας προστατεύει από αυτό, να γίνουμε αβοήθητα θύματα τους, με το να ελέγχει τις αισθήσεις μας. Ο Θεός έρριξε το δίκτυ των συγγενών επάνω μας, αλλά ο γκουρού έκοψε αμέσως τα δεσμά των σχέσεων μας και μας ελευθέρωσε. Ο Θεός μας έδωσε αρρώστια και ελπίδα, αλλά ο γκουρού μας καθάρισε και μας ελευθέρωσε από κάθε είδους δεσμά... Δεν θέλω να εγκαταλείψω τον γκουρού μου, ακόμη και αν έπρεπε να εγκαταλείψω τον Θεό» (Maharaj ji σ. 10).

4) Η λατρεία του γκουρού

Από τα κείμενα που παραθέσαμε, εξάγεται το βασικό καθήκον κάθε οπαδού να λατρεύει τον γκουρού.

Στην Γκουρουγκίτα υπογραμμίζεται πως **«για να αποκτήσει κανείς φωτισμό και απάθεια, πρέπει να ρουφήξει το άγιο νερό, στο οποίο ο γκουρού έπλυνε τα πόδια του... Πίνει το άγιο νερό από τα πόδια του γκουρού, φάγε τα αποφάγια του γκουρού»** (Shri Guru Gita, σ. 17). Αυτό αποτελεί είδος «ιερού μυστηρίου» και λογίζεται σαν φάρμακο, που θεραπεύει όλες τις αρρώστιες. Συμβαίνει στην κίνηση του Μαχαράτζι, ή και στους «Χάρε Κρίσνα», κατά την ενθρόνιση ενός νέου γκουρού. Μάλιστα τα πόδια του νέου γκουρού πλένονται με γιοούρτι, που πίνεται στη συνέχεια από τους παρευρισκόμενους οπαδούς! (βλ. Haack, Gurusimus, σ. 25).

Υπάρχει ένα ιδιαίτερο είδος γιόγκα, η λεγόμενη **Γκυρουμπάκτιγιόγκα**· είναι η γιόγκα της λατρείας του γκουρού. Ο σουάμι Σιβανάντα, αναφερόμενος σ' αυτό το είδος γιόγκα, παραθέτει κατάλογο με 300 κανόνες συμπεριφοράς του μαθητή απέναντι στον γκουρού. Παραθέτουμε μερικούς:

«1. Η γκουρού μπάκτι γιόγκα είναι η ολοκληρωτική αυτοπαράδοση στον Σάτγκουρού... 44. Γκουρού μπάκτι γιόγκα είναι το μοναδικό αλάνθαστο ιαματικό εναντίον των κακών της ζωής... 124. Αμφιβολία στις ενέργειες του γκουρού είναι η 3η μεγαλύτερη αμαρτία... 136. Πρόσφερε τα

καλλίτερα πράγματα πρώτα στο δάσκαλο σου...172. Υποταγή σημαίνει το να ενεργεί κανείς όπως επιθυμεί ο γκουρού να ενεργεί... 175. Το να υπηρετείς τον γκουρού, σημαίνει να υπηρετείς την ανθρωπότητα...298. Ο μαθητής μπορεί να κρατήσει σε έλεγχο ακόμη και το λογικό του, με το να υπηρετεί τον γκουρού...» (Sivananda, Guru Tattwa, σ. 60 εξ.).

Παρόμοια κείμενα συναντάμε και στο μαθητή του Σιβανάντα, σουάμι Σατυανάντα: «Παραδίνω την καρδιά μου σε σένα... Ω Θεέ, ω Σουάμι, τώρα ήλθα, να παραδώσω τον εαυτό μου ολόκληρο σε σένα» (Πόγκκα 27/82). Κάθε μαθητής καλείται να αφιερώσει και να παραδώσει τον εαυτό του «στον Γκουρού και στον Θεό με πλήρη ικεσία και ταπεινότητα». Η πίστη στον Θεό λογίζεται ταυτόχρονα και πίστη στον Γκουρού και «η σχέση μεταξύ Θεού και λάτρη ή Γκουρού και μαθητή» έχει προτεραιότητα και είναι θέμα ολοκληρωτικής πίστεως «στο Θεό και στον Γκουρού» (Σατυανάντα, Φως, σ. 220.223).

Ο γκουρού είναι ο άξονας στη ζωή του καθενός ανεξάρτητα αν ο μαθητής είναι στο άσραμ ή όχι... Μύηση στο τάγμα του σάννυας μπορεί κανείς να πάρει μόνο μέσω ενός πνευματικού δασκάλου. Στη μύηση ανήκει το να ακολουθεί ο μαθητής τις εντολές του γκουρού του, ανεξάρτητα αν ζει κοντά στον γκουρού ή όχι... Το μόνο που πρέπει να θέλει, είναι να υπηρετεί τον γκουρού του όλο και περισσότερο τέλεια, με κάθε τρόπο στα πλαίσια των ικανοτήτων του. Και δεν πρέπει να περάσει από το μυαλό ίου μαθητή, ότι μ' αυτό τον κάνει χάρη στον γκουρού, αν εργάζεται γι' αυτόν. Είναι το καθήκον ενός μαθητή να υπηρετεί με όλες τις δυνάμεις του, ανεξάρτητα αν καθαρίζει τις τουαλέτες, αν απασχολείται με διοικητικές υποθέσεις του άσραμ, αν διδάσκει άλλους ή κάνει οτιδήποτε. Όλα πρέπει να τα εκλαμβάνει σαν γκουρού σέβα (υπηρεσία στον γκουρού). Ο γκουρού είναι ο άξονας στη ζωή του σάννυαζ» (Sannyasa Tantra, σ. 79).

«Ποίος είναι ο σκοπός ενός σαννυάσιν;». Σ' αυτή την ερώτηση δίδεται η απάντηση: «Έχουμε ένα σκοπό: να υπηρετούμε τον Γκουρού να ζούμε για τον Γκουρού να εργαζόμαστε για τον Γκουρού...» (Πόγκκα 5/80, σ 13). Ο γκουρού «είναι η πλήρωση της ζωής μου» (Πόγκκα 4/80, σ. 17).

Ο γκουρού έχει φθάσει στην κατάσταση της «υπερσυνειδητότητας» και βρίσκεται «την ίδια στιγμή παντού» είναι πανταχού παρών, συνεπώς και μέσα στο νου του καθενός. Έτσι πρέπει κανείς να είναι «απόλυτα σίγουρος», πως «κάθε ειλικρινής φωνή εισακούεται»· όμως όχι όποτε το επιθυμεί ο μαθητής, αλλά «την στιγμή που πραγματικά την χρειάζεται» (Πόγκκα 7/81, σ. 15). Γι' αυτό πρέπει πάντοτε να ακολουθεί «το ανώτερο Μονοπάτι» της «ολοκληρωτικής άρνησης του εγώ εκ μέρους του μαθητή» (Πόγκκα 7/81, σ. 15).

Εκφράζοντας αυτή την ολοκληρωτή παράδοση στον γκουρού ο Σατυανάντα γράφει:

Το μονοπάτι, μου τόδειξε ο Γκουρού μου. Θέλησε το σώμα μου, του τόδωσα άφοβα. Μου ζήτησε την Πράνα μου, (τη δύναμη ζωής), Την πρόσφερα, χωρίς δισταγμό. Είπε: θα μου δώσεις και τον νου σου; Απάντησα, Είναι δικός σου για πάντα. Έμεινα άδειος κι έρημος. Χωρίς τίποτα... Υπήρχε ενότητα μέσα κι έξω. Είναι η χάρη του Γκουρού μου, που έχει σβήσει την ύπαρξή μου, και μ' απορρόφησε μέσα στον εαυτό μου. Το μονοπάτι μου τόδειξε ο Γκουρού μου» (Σατυανάντα, Φως, πριν από την αριθμηση των σελίδων).

Αλλού διαβάζουμε: το πιο σημαντικό είναι «να παραδώσει ο μαθητής ολοκληρωτικά σώμα, νου και ψυχή στον Γκουρού. Κάθε πράξη είναι το θέλημα του Γκουρού. Γεννηθήτω το θέλημά σου, είναι η καθοδηγητική αρχή του Ταντρικού μαθητή». Σ' αυτό το εξελικτικό στάδιο «ο μαθητής δεν έχει καθόλου δική του θέληση ή νου. Ζει τη ζωή του μόνο για ένα σκοπό να υπακούει στις εντολές του Γκουρού. Όλες οι ενέργειες κι οι νοητικές συχνότες κατευθύνονται προς την εκπλήρωση αυτού του στόχου. Μια τέτοια σχέση είναι πολύ περίπλοκη. Κανένα καθήκον δεν είναι υπερβολικά ευτελές, υπερβολικά επικίνδυνο, ή πολύ αγαπητό για τον μαθητή, αν ο Γκουρού το έχει ορίσει» (Σατυανάντα, Φως, σ. 64-65).

Το Σατυανάσασραμ προχωράει ακόμη περισσότερο και αναφέρει, πως ο μαθητής οφείλει να γίνει «ενδιάμεσο» του Γκουρού, και χωρίς νοητική συμμετοχή, να εκτελεί οποιεσδήποτε εντολές του Γκουρού, χωρίς παραμικρή αμφιβολία για την ορθότητα ή την αναγκαιότητά τους.

«Ο αληθινός Ταντρικός μαθητής απλώς δρα, και οι συνέπειες καλές ή κακές δεν είναι στη δική του κρίση. Για να γίνει το διάμεσο του Γκουρού, πρέπει κανείς να αναπτύξει την νοοτροπία ενός πιστού σκυλιού ή ενός υπάκουου υπηρέτη. Ένας Ταντρικός μαθητής δεν θα εκφράσει αμφιβολίες για οποιαδήποτε πράξη του γκουρού... Όλες οι ερωτήσεις και τα διανοητικά επιχειρήματα θα πρέπει να σταματήσουν» (Σατυανάντα, Φως, σ 67). «Όταν μπαίνετε σε μια σχέση με τον Γκουρού είναι πολύ σημαντικό να μπορεί αυτός να χειρίζεται χωρίς καμιά δυσκολία. Έτσι λοιπόν, ο μαθητής θα μπορούσε να συγκριθεί με ένα σκυλάκι» (Φως, σ.230).

Η καθολική υποταγή στο γκουρού περιλαμβάνει και τη σκληρή και αταλάντευτη εργασία στο άσραμ· «ο ταλαντευόμενος μαθητής θα αμφισβητήσει την σκοπιμότητά του να εργάζεται τόσο σκληρά στο Άσραμ χωρίς λεφτά ή αμοιβή». «Αν ο Γκουρού μας σπρώχνει σκληρά να κάνουμε πράγματα που δεν μας αρέσουν, αυτό γίνεται απλώς γιατί έχουμε ορισμένα εμπόδια στην προσωπικότητά μας, που χρειάζεται ν' απομακρυνθούν για να μπορέσουμε να αναπτυχθούμε στην πνευματική ζωή... Όταν η παράδοση είναι πλήρης, οι σκέψεις του μαθητή είναι ένα με τον Γκουρού. Τότε, και μόνο τότε, κάθε λέξη που λέει ο Γκουρού πραγματοποιείται στη ζωή του μαθητή. Αν ο μαθητής είναι ανυπάκουος και ισχυρογνώμων, με τη δική του προσωπικότητα, ο Γκουρού δεν μπορεί να κάνει τίποτα, ακόμη κι αν το θέλει. Αυτός είναι ο παραψυχικός νόμος» (Σατυανάντα, Φως, σ. 75-77).

Το Σατυανάστισραμ θέλει τους οπαδούς του σκλάβους του γκουρού· μόνο έτσι μπορούν να ελπίζουν στη «χάρη του», προσθέτει. **«Πως λοιπόν να πολεμήσουμε τον νου; Είναι μόνο η χάρη του Γκουρού που μπορεί να μας ελευθερώσει από τη δουλεία αυτή του νου... Η χάρη του Γκουρού όμως δεν αποκτιέται τόσο εύκολα. Για να την λάβουμε πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και ολοκληρωτικά δικοί του. Πρέπει να του ανήκουμε σώμα, νους και ψυχή... Για να δεχτεί την αληθινή χάρη του Γκουρού, ο μαθητής πρέπει να μην έχει δικό του νου σε σχέση με τον Γκουρού. Ο Γκουρού σκέφτεται και ο μαθητής ενεργεί. Ο μαθητής δεν κρίνει τις σκέψεις του Γκουρού του. Τις δέχεται σαν να ήταν δικές του. Μόνο ένας τέτοιος μαθητής μπορεί να λάβει την αληθινή χάρη του Γκουρού».**

«Εάν ο μαθητής θέλει να παραδώσει τον εαυτό του εντελώς στον Γκουρού, τότε μπορεί να θεωρεί τον εαυτό του σαν τον σκλάβο του Γκουρού» (Σατυανάντα, Φως, σ. 100-101.108).

Η σχέση Γκουρού-μαθητή παρομοιάζεται από το Σατυανασασράμ με τη σχέση του εγκεφάλου προς τα μέλη του σώματος, που προσαρμόζουν τις ενέργειες τους προς τις λειτουργίες του εγκεφάλου. Ο μαθητής πρέπει να μένει πάντοτε «συντονισμένος στη συχνότητα του Γκουρού» και τότε δεν μπορεί πλέον να ενεργήσει «αντίθετα με τις οδηγίες του Γκουρού του» και να αποφύγει την «καταστροφή» των μελών του σώματος, που δεν συμμορφώνονται με τα μηνύματα του εγκεφάλου. Γι' αυτό ο μαθητής πρέπει να διατηρεί συνεχώς ενότητα με τον Γκουρού του κι αυτό επιτυγχάνεται με την πρακτική της αδιάκοπης ενθύμησης» (Φως, σ. 44).

«Ο Γκουρού θα πρέπει να μπορεί να επηρεάσει και να κατευθύνει το νου του μαθητή του σε οποιαδήποτε κατεύθυνση δεξιά, αριστερά, μπρος, πίσω, πάνω, μέσα στο καντάκι, πάνω στο βουνό, μέσα στον ποταμό, μέσα στην φωτιά, μέσα στο νερό. Και ο μαθητής λέγει: 'Πάρε τη ζωή μου και ας γίνει οτι είναι να γίνει. Αυτή είναι η αντίληψη της σχέσης Γκουρού-μαθητή'». (Γιόγκα 13/81, σ. 27).

«Ο Γκουρού μου μπορεί να κάνει ο,τι θελήσει με μένα, γιατί είμαι δική του», λέγει η σουάμι Ατμανάντα για το γκουρού της Σατυανάντα. «Η μόνη σαντάνα μου και η μόνη απόφαση μου είναι να τον ακούω περισσότερο. Δεν προσέχω αν μ' αγαπά ή όχι, αν με ευλογεί ή όχι. Παρακαλώ να με κατηγορεί, να με βλάπτει και να με απαρνείται. Τον ζητώ μόνο στην καρδιά μου. Είναι η μητέρα μου, πατέρας, σύζυγος και σύντροφοι, Δεν χρειάζεται να καϊδέψω τα πόδια του ή να τραγουδήσω φωναχτά το όνομά του για να αποδείξω την αφοσίωσή μου, γιατί τον κρατώ μέσα μου και κλείνω τα αυτιά μου, τη μύτη μου και το στόμα μου σφιχτά ώστε δεν μπορεί να φύγει, ούτε μπορεί κανένας άλλος να μπει.

Ω Γκουρουτζι, προσεύχομαι να ξαναγεννηθώ σε κάθε είδος και κάθε μορφή για να σε υπηρετήσω και να σε αμείψω, γιατί αυτός ο βίος δεν είναι αρκετός» (Γιόγκα 7/80, σ.13).

Σκοπός της «υποταγής» είναι «να γίνει κανείς ένα αποτελεσματικό εργαλείο του Γκουρού σε όλα τα επίπεδα. Εάν η υποταγή του μαθητή είναι πλήρης, όταν ο Γκουρού του λέει: 'Αυτό θα συμβεί με εσένα', αυτό συμβαίνει» (Γιόγκα 13/81, σ. 30). «Δεν μπορείτε να έχετε Γκουρού, αν έχετε εγώ... Πατί έχουμε εγώ; Επειδή δεν θέλουμε να χάσουμε τον εαυτό μας! Θέλουμε να διατηρήσουμε την ταυτότητα μας», λέγει ο Σατυανάντα (Φως, σ. 212) και κηρύττει ακριβώς το αντίθετο από την χριστιανική ελπίδα!

Το Σατυαναντασράμ παρομοιάζει τον Γκουρού με ένα χειρουργό, ο οποίος αναλαμβάνει να κάνει «**εγχεκτομή**» στο μαθητή του! Αν ο μαθητής δεν είναι ικανός να παραδοθεί, «τότε ο Γκουρού χρειάζεται να εκτελέσει εγχεκτομή πάνω σ' αυτόν. Όπως ακριβώς χειρουργείται σε διαφορετικά μέρη του σώματος, με τον ίδιο τρόπο, υπάρχει μια επέμβαση στη Γιόγκα που λέγεται εγχεκτομή» Το «**εγώ**» χαρακτηρίζεται σ' αυτή την περίπτωση σαν «καρκινώδης όγκος», που χρειάζεται το ταχύτερο απομάκρυνση. Όταν απομακρυνθεί αυτός ο «όγκος» από τον μαθητή, παύει πλέον αυτός να υπάρχει· και κάνει την επίγνωση του «εγώ είμαι», σε σχέση με τον γκουρού. «Δεν έχει περιθώρια επιλογής μπροστά στον Γκουρού. Είναι υπηρέτης, σκλάβος, και υπάρχει για τον Γκουρού» (Σατυανάντα, Φως, σ. 253.84.88).

Σ' αυτή την κατάσταση ο μαθητής επιστρέφει στην παιδική, τη νηπιακή θα έλεγε κανείς, ηλικία. «Το παιδί πρέπει να ακούει, αλλά συγχρόνως να μην έχει συνειδητή επίγνωση του τι λέτε. Ο εγκεφαλος καταγράφει την εντύπωση σ' ένα υποσυνείδητο επίπεδο· και από εκεί εργάζεται πάνω στην συνειδητότητα πιο δυναμικά» (Γιόγκα 15/81, σ. 34).

«Αυτό είναι ένα είδος πλήσης εγκεφάλου», παραδέχεται το Σατυαναντασράμ. Και προσθέτει: «Είναι πραγματικά πολύ καλό, εάν καθαρίζεται ο εγκεφαλος μας με κάτι καθαρό. Στην δεκτική κατάσταση που δημιουργεί η Γιόγκα Νίντρα, μπορούμε να διορθώσουμε τα αρνητικά πρότυπα που ήδη υπάρχουν μέσα στον εγκεφαλο». (Γιόγκα 15/81, σ. 34). Αυτά τα «αρνητικά πρότυπα τα προσδιορίζει, φυσικά, ο γκουρού, όπως και τις «απαραίτητες διορθώσεις»!

Πρέπει όμως να πούμε, πως η ταύτιση του γκούρου με τον Θεό έχει διαφορετική έννοια μεταξύ των Ινδών και των Δυτικών προσήλυτων του γκουρούισμού. Για τους Ινδούς κάθε άνθρωπος είναι Θεός στο βαθμό που κατέχει τη «γνώση» της μη-δυσαικότητας και η «απελευθέρωση» από τον τροχό της Samsara, καθώς και η διάλυση στη θεία ουσία, είναι ο στόχος κάθε ανθρώπου! Στην Ινδία, αν κάποιος μαθητής δεν διδάσκεται πλέον κάτι από τον γκουρού, τον ευχαριστεί και πηγαίνει σε άλλον, χωρίς ο γκουρού να παρεξηγείται.

Αλλά στις νέες γκουρουιστικές ομάδες που δρουν στη Δύση δε συμβαίνει το ίδιο. Οι δυτικοί οπαδοί του γκουρούισμού έχουν διαφορετική εικόνα περί Θεού. Είναι η εικόνα να του Παντοδυνάμου Δημιουργού του ουρανού και της γης. Λοιπόν γι' αυτούς ο γκουρού συμβολίζει τον θεό, όπως ακριβώς εκλαμβάνουμε εμείς **το Θεό στην** χριστιανική πίστη!

Έτσι ο γκουρού είναι ο υπέρτατος και απειρίοστος Θεός, ο Κύριος του ουρανού και της γης. Σε διάλεξη του στην Αθήνα (1986) ο F.W.Haack ανέφερε: **«Όταν ήλθε στη Γερμανία ο μπέμπυ-γκουρού Μαχαράτζι, που ανέλαβε το ρόλο του Θεού σε ηλικία 8 ετών, παντού υπήρχαν αφίσες και πάνω από τη φωτογραφία του ήταν η επιγραφή: 'Ο Κύριος του Σύμπαντος'! Αυτή τη στιγμή ο 'Κύριος του Σύμπαντος' περνάει τον καιρό του παίζοντας με μεγάλα αυτοκίνητα και καλοπερνάει σε βάρος των οπαδών του».**

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση με υποχρέωση αναφοράς της πηγής προέλευσης.

Η ηθική υπόσταση των γκουρού

Ο Γκουρού μπορεί να είναι ανυπόλητος ή μπορεί να είναι άγιος ο μαθητής όμως πάντα τον αγαπάει και πιστεύει σ' αυτόν. Ο Γκουρού του

ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ: Υπακοή, Μηνύματα, Άγγελοι.

Σκοπός της συγγραφής του είναι να θίξει ένα επίκαιρο, αλλά και πολύ λεπτό θέμα: τα διάφορα πνευματικά φαινόμενα (εμφανίσεις αγγέλων, φωνές αγγέλων... [17/7/2010])

είσοδος μελών

username

Login

Google Ομάδες

Εγγραφή στην ομάδα ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:

ΕΓΓΡΑΦΗ

Επισκεφτείτε την παρούσα ομάδα

Αρχική \ Θεματολογία \ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ \ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΔΟΞΑΣΙΕΣ \ Ο ΓΚΟΥΡΟΥΪΣΜΟΣ

:: Άγιος Νεκτάριος :: Εις Μνημόσυον :: Μετά θάνατο ζωή :: Εξέλιξη ή Δημιουργία :: Θεματολογία :: Επικοινωνία :: Ιεραποστολή :: Διάλογος :: Ιστολόγιο :: Βιβλιοπροτάσεις :: Ράδιο & TV :: Ιστότοποι ::

Login Υπενθύμιση κωδικού RSS

active³ 4.7 · © 2000 - 2010 IPS Ltd · Όροι χρήσης